

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

In Libro tertio de amore coniugali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

57
I. IOVIANI PONTANI DE AMORE
RE CONIUGALI LIBER
TERTIVS.

VENERATUR PELIGNOS, ET
AGRVM SVLMONENSEM.

I'ne amnes, hæc'ne Aonijs loca gra
ta puellis,
Peligno'ne hæc sunt rura habita-
ta seni?
Hos'ne lacus hæc'ne antra colit de-
scriptor amorum,
Manibus hæc sacra sunt magne poeta tuis?
En nati dilecta Dryas fert rustica dona,
Fert myrtum, ac violæ lilia mixta nigrae,
Fert hederam, fert ueris opes. quin eae Corinna
Ipsa canit. uoces fluminis aura refert.
Erramus per prata, nec est quod lædat amantes. COR.
Et iuueni iuncta est usq; puella suo.
Pascimur amplexu tenero. fouet aura cubantis.
Pennarum admotu quam leuis afflat amor.
Quod nemus, aut quæ'nam umbra meos nunc seruat
Huc ades in molli Naso fouende sinu. (amores?
Ille refert, o' ante alias mihi cara puellas, OVID.
Ipsa ueni ad nitidos culta Corinna lacus.
Qua strepitat leue murmur aquæ, qua laurus in um-
Se iacit, & densum texit opaca nemus, (bram
Luxuriat qua mollis humus. te plurima myrtus,
Te manet irriguis floridus hortus aquis.

h

DE AMORE CONIUGALI.

En assum tibi certus amans. uix ille, repente
 Virgo mouet niueos ad loca nota pedes,
 Ac nudata sinum, ceruici innexa pependit.
 Ora, oculos, pectus, corda q; iunxit amor.
 Oscula q; & iunxit, suspiria & intima iunxit,
 Mixtus & ex uno spiritus ore coit.
 Incaluit tunc umbra nouo succensa calore,
 Mox gratum repetit altera & alter opus.
 Ludite felices umbræ, quibus una uoluptas
 Viuitur, atq; unus pectora iungit amor.
 Nunc age quæ myrteta colis mihi consita nymphæ,
 Quæq; tenes hortos Antiniana meos,
 Pauca meæ, nam pauca seni Cytherea ministrat,
 (Ipsa leget coniux) tu modo pauca refer.
 Extinctos in corde, seni quis suscitât ignes?
 Quæ noua sopitas nunc mouet aura faces?
 Incendi nouus author an est? suspiria coniux
 Hoc tua, & accensi pectoris aura facit.
 Pectoris huc uenit aura tui, uetus inde resurgit,
 Et reparat uires ignis ab igne nouas.
 Iam scuit, iam flamma furit. suspiria coniux
 Mouit, & à nostra mutua flamma uiget.
 Urimur absentes, unoq; adulescimus igni,
 Et uires uno fomite uterq; capit.
 In somnis mihi nocte uenis, succenditur ignis.
 Vexat nocturnus pectora adusta calor.
 Ante oculos uersare die. tum subdita uenis.
 Spirat anhelantis flamma diurna faces.
 En uolitant, rutilantq; uagæ de corde fauillæ
 Et fax absumptis ossibus usta micat.

Iam serpit uenis, imas iam flamma medullas
 Corripit, ac toto corpore lapsa furit,
 Quisquis ades procul hinc, ne uos meus ustilet ignis.
 Feruet, & accensos huc, agit hucq; globos.
 Inq; faces, flammâq; ab eo. iam uertor in ignem.
 Vertimur. eniam iam nil nisi flamma sumus.

AD VXOREM.

n Atalem domini sine me, Ianiq; calendas,
 Et sine me Regum tempora tristis agis,
 Tristis & in templis ad publica munera perstas,
 Tristis & à templo cum petis ipsa domum.
 Illic te absentis torquent monumenta mariti,
 Ante tuos oculos quæ tibi multa iacent.
 Illic, desertusq; torus succurrit amanti,
 Quæq; uacat uiduo sponda relicta loco.
 Ingemnat tum corde dolor, crudescit & acre
 Vulnus, & ipsa super lapsa dolore cadis.
 Non soror, & geminæ longo molimine natæ,
 Vix reuocat lacrimis qui tibi natus adest.
 Iam coniux, iam parce nouis Ariadna quærelis.
 Non te nunc primum contigit iste dolor.
 A teneris eadem mira uirtute tulisti,
 Matronæ & laudes ipsa puella refers.
 Difficile est tolerare, tamen laus omnis in hoc est,
 Et labor assuetis mollior esse solet.
 O non sic alijs tua nota exempla puellis,
 Seruandiq; tori facta magistra fores.
 Digna quidem amplexuq; frui, thalamoq; mariti,
 Gaudiaq; assueto continuare toro.

DE AMORE CONIUGALI.

Virtutem sed dura probant. hinc fama pudicis.

Hinc meruit nomen Penelopea suum.

In pretio sunt rara. nihil uirtute sed ipse

Rarius. hæc superis nos facit esse pares.

Iam coniux letare. nihil nam mente pudica

Rarius. hæc superos in sua uota trahit.

Sed tibi nec monitore opus, officiumq; mariti

Exigis, & per te munera matris obis.

Cum Domini natalis adest, letare, tibiq;

Si non uis, natis optima parce tuis.

Mane simul geminis comitata operare puellis,

Et tibi placatos iusta precare deos.

Sint nato, sint uota uiro rata. ponat iniquum

Mars odium, & redeat pacis alumna quies.

Di faciles. tu iusta petis. iamq; auguror ipsum

Annuere, & capitis signa dedisse Iouem.

Omne quo regressa Larem, fac splendeat aula

Munditijs. festos duc sine nube dies.

Omnia sint tibi læta dom. felicibus annus

Auspicijs, peragat quod bene cepit iter.

Cura sit & mensæ, quæ non aliena puellis,

Larga quidem, sed non luxuriosa tamen.

Mensa suos habeat lusus, & sæpe parentis,

Sæpe uiri nomen anxia uerba sonent.

Sit cura & patrij ritus, morisq; uetusti,

Qui statuit posito regna beata mero.

Quod felix faustumq; sabbæ fors regia cui est?

Nate tua. ardenti subdite ligna foco.

Stet myrto, stet rore maris, lauroq; comatus

Ipse focus. calices, & noua uina date.

Funde puer, bonus annus eat. pax læta sequatur.

Eueniet. mucuit sparsus in igne liquor.

Funde iterum. ter flamma coma crepitante reluxit.

Ter salijt uiuo laurus adusta foco.

Pax aderit, iam signa domum redeuntia cerno,

I' puer, & ueteri uincula deme cado.

Quisquis ades, dic læta. dies hic nubila pellat.

Instauret positum sedula turba merum.

Absenti mihi Chia dato. date Cressia regi.

Inde bibat dubio tota corona pede.

Tu uero hunc mihi cara uiro præstabis honorem.

Tingat ut auratus mollia labra calix.

Et memor ipsa mei dicat. hæc oscula coniux

Illa tua, hæc coniux te properare iubent.

His addas etiam suspiria, teq; subinde

Admoneant reditus tempora certa mei.

EPITHALAMIUM IN NV-

ptijs Aureliæ filia.

h Vc ades o' Hymenæe, nec est quod rura recuses.

Rura tuas primum festa tulere faces.

Rura nouos tibi prima iocos statuere, tuoq;

Lutea puniceo uincla dedere pedi.

Cultaq; solennem duxere ad compita pompam,

Omne cum fausto foemina uirq; canunt.

Hic primum læto sonuit noua tibia cantu,

Mouit, & artifices compta puella pedes.

Rure arcum sibi fecit amor, strinxitq; sagittas,

Accenditq; nouas rure parante faces.

Tum iuuenis primos sensit male sanus amores,

h ij

DE AMORE CONIVGALI.

Arfit ab insolita tacta puella face.
Hinc iunxere pares communi fœdere dextras,
Affuit & tectis sepe uocatus Hymen.
Flamea tum tibi prima deo sunt sumpta, decensq;
Præluxit digitis aurea gemma tuis.
Sedisti medius iuueni, mediusq; puellæ,
Deliciasq; toro, gaudiaq; apta doces.
Tum felix præsentē deo torus esse iugalis,
Legitimam & thalamus cœpit habere fidem.
Ergo ades o' Hymenæe. uocant te rura, tibiq;
Culta domus. cultus & tibi ridet ager.
In foribus te culta manens Ariadna, decentis
Et nectit flores, & noua ferta parat.
Dum nectit flores, illi per candida fulgent
Ora rosæ, Charites quas posuere genis,
Spirat & ex oculis noua gratia. flectere diuos
Dum cupit, hac risum temperat ipsa Venus.
Quin etiã canit. ad mensas hymenæe uenito. ARIAD.
Te uocat ad thalamos nupta nouella suos.
Pulcher hymen Hymenæe hymen, hymenæe uenito.
Te chorus, & cantus, te tua pompa manet.
Pulcher hymen hymenæe hymen, hymenæe uenito.
Tibia iam teneros fundit eburna modos.
Otiō ut uenias, en rustica fistula cantat,
Teq; uocat numeris Antiniana nouis.
Irriguis sic hortus aquis, sic prata salictis. ANTINI.
Sic gaudent pratis ipsa salicta suis.
Lætantur sic melle faui, sic robora glande,
Lætus ut ad thalamos carmina pangit Hymen,
Pulcher hymen Hymenæus hymen, cui filia uatis

se colit, & thalamos nupta pudica parat.
 Qualis roscidulo florens Hyacinthus in horto,
 Puniceo primæ certat honore rosæ,
 Hunc Dryades coluere, hunc & coluere Napææ.
 Nais & assidua fessa rigauit aqua.
 Myrtus honos Veneris, myrto letantur amantes.
 Pendeat ad cultas myrtea uirga fores.
 Laurus honos Phœbi, præfert & laurus amores,
 Ornent & festam, laurea ferta domum.
 Vitibus est decori pendens sub fronde racemus.
 Arboribus decori quæ bene poma rubent.
 Picta chlamys, Phrygiâq; manu uariata supellex.
 Est decori thalamo, purpureusq; torus.
 Ipse rosa, Syriôq; decens perflatus Amomo
 Mille parat dominæ gaudia, mille uiro.
 Felix delicijs, & felix lecte susurris.
 Per te uir domina, nupta beata uiro est.
 Pan iungit calamos, iungitq; Hymenæus amantes.
 Pan amat, ad calamos dulce iocatur Hymen.
 Pulcher hymen Hymenæus hymen, cui flamea curæ
 Et iuuenum lusus, & sine lite torus.
 Lite fugatur amor. concordia neclit amorem.
 Concordis animos lectulus ipse facit.
 Hunc amor, hunc pax ipsa locum statuere quieti,
 Hunc legit, fidei uincula, castus Hymen,
 Castus hymen hymenæus hymen, age fistula hymēq;
 Dic & Hymen. gaudet sæpe iteratus Hymen.
 Ut flos æstiuo sitiens cum terra calore,
 Nocturno refici lassus ab hymbre cupit.
 Non illum Zephyriq; ualent, auræq; recentes.

DE AMORE CONIUGALI.

Mulcere, aut densa nexilis umbra coma.
Sola illi est in rore salus, spes omnis in hymbre.
Languet honos, cecidit languida sole coma.
Sic tacitos in corde fouens noua nupta calores,
Optato refica coniugis ore petit.
Non illam patris amplexus, non oscula matris,
Aut iuuat artificia purpura picta manu.
Suspirat tantum amplexus, tantum ora mariti.
Moeret, abestq; illi qui fuit ante decor.
Quam raptam matrisq; sinu colloq; parentis,
Coniugis ad cari limina ducit Hymen.
Mitis Hymen Hymenæus hymen, cui mollia curæ
Coniugia, & parili uincula nexa iugo.
Ut flos in verno letatus sole nitescit
Fulgidus, & gaudet purpura honore suo.
Mane tepor, sub Solem auræ, ros noctis in umbra
Mulcet, & ipse suas iactat honestus opes.
In molli sic uirgo toro complexa maritum
Nuda nitet, caro ludit amata sinu.
Mane sopor, sub sole uiri suspiria mulcent,
Nocte iterata Venus, sæpe receptus Hymen.
Dulcis hymen Hymenæus hymen. sed fulget olympo
Vesper. pone tuos fistula lassâ modos.
Vesper adest. Hymenæus adest. consurgite mensis.
Vesper amat cantus. carmine gaudet Hymen.
Iam iuuenes simul ad choreas, simul ite puellæ
Es canite, & Phrygium carmina dicat ebur.
Vesper adest, gaudete uiri, gaudete puellæ.
Sæq; paret socio nuptiq; uirq; toro.
Ad thalamos Hymenæus adest. iace uirgo pudorem.

Et uir adest, & adest qui bene iungat amor.
 Prima Venus teneris legem præscripsit ocellis,
 Quæ ue palàm fiat, quæ ue tegatur amor.
 Primus Hymen blandis statuit sua iura labellis,
 Diceret ut iuuenis tu mihi uirgo places.
 Ipsa uiro Venus è cœlo, Venus ipsa puellæ
 Ludite ait. florem carpite amoris ait.
 Ipse & inexpertos iungens Hymenæus amantes,
 Instituitq; rudes, deliciasq; docet.
 Sola Venus docuit decepta ut matre puella
 Clàm cuperet iuueni cauta coire suo.
 Solus Hymen iussit patrio lare nata relicto,
 Iret ut ad iuuenem matre uetante suum.
 Blanda Venus sine ueste monet dormire puellas,
 Gaudiaq; instanti nulla negare uiro.
 Blandus Hymen sine ueste iubet dormire maritas,
 Et cupidum ad lusus sollicitare uirum.
 A' uenere est quodcunq; uiro, quodcunq; puellæ
 Inter delicias & bona dulce uenit.
 Quod tenerum, quod dulce, ioci quodcunq; Hymenæus
 Condit, & ore duas claudit in uno animas.
 Sed numeros mutare licet. nam Vesper olim po
 Conditur, & somnos imperat alma Venus.
 Intrauit thalamos felix Hymenæus, & omen
 Ipse dedit. lecto uirgoq; uirq; cubant.
 Ducite felices concordæ fœdere noctes,
 Dulciâq; unanimi carpite poma manu.
 Ver flores, segetes Aestas, Autumnus & uinas.
 Delicias thalamus tempus in omne dabit.
 Serpente in amplexu. certent pugnancia linguis

DE AMORE CONIUGALI

Oscula. blanditijs absit utrinq; modus.
Sic hederæ serpunt, sic iungunt rostra columbæ,
Murmuris & taciti ludit in ore sonus.
Aetatis breue uer. uos ueris carpite florem.
Hunc florem lusus delitiæq; decent.
Ludite, delicijsq; breuem complete iuuentam.
Hoc agite, ut cupidos prole iuuetis auos.
Nascatur Paulo similis, qui reddat utrunq;
Satus auum, ingenij dexteritate puer.
Nam patrium nec Pierides, nec spreuit Apollo,
Et Mars ipse sua fouit, & auxit ope.
Maternum Musæ Aonio fouere sub antro,
Protexit galea Mars quoq; saepe sua.
Nascatur quæ nata tuos Aurelia mores,
Et faciem referat, foemineumq; decus.
Nanq; tibi, matriq; tuæ, nil æqua Minerva,
Nil Carites sociæ, nil negat ipse pudor.
Hinc illinc generis series. age ruris alumnae,
Et nemorum domina, siluicolæq; dea,
Mane nouo, nuptisq; nouis de flore recenti
Serta date, & calathis spargite ruris opes.
Ipsa fauos, & mella ferens, & lactis honores,
Dic Fesceninos Antiniana sales.

EPITHALAMIUM IN NVPTIIS

Eugeniæ filia.

7 Vra iterũ te hymenæe uocant, qd in urbe mora
Te lyra, te thyasi, te tua pompa manet. (ris,
En iterum læta ad lusus, & gaudia nota,
En uocat ad teneros Antiniana sales.

En tibi formosæ texunt noua ferta puellæ,
 Et tibi non solita carmina uoce canunt.
 Te molles uiolæ, te purpurei hyacinthi, PVELL.
 Te rosa, & Assyrio sparsa liquore domus.
 Nos te ad delicias cultæ inuitamus, & ipsi
 Inuitant thalami, compositusq; torus.
 Quid cessas Hymenæe? tibi sua basia quæq;
 Amplexusq; suos quæq; puella parat.
 En tibi tractandas damus has sine labe papillas,
 Sponsa quoq; ipsa tibi nuda uidenda uenit.
 Cui roseis diffusa genis noua purpura fulget.
 Ac niueum in reliquo corpore candet ebur.
 Talem Helenen sociæ nudam uidere puellæ,
 Cum lauat ad fontis blanda Theranna tuos.
 Talis & in uiridi uisa est requiescere prato,
 Non dum experta uiri Laodomeia torum.
 Ipsa quiescebat, placidæ circum ora Napææ,
 Mulcebant somnos flabra ciente manu.
 Hæc digitos, illa est tenerum mirata labellum,
 Fusus ut è niueo pectore candor eat.
 Dumq; alia extremum femori subducit amictum,
 Obstupuit raris conscia facta bonis.
 Nec properas Hymenæe? nec est quod rura reuissas?
 Nec præfert sanctas Antiniana faces?
 Nec teneras tibi blanditias, nec carmina bella
 Ingeminat? nec Hymen ó Hymenæe Hymen?
 Mollis Hymen Hymenæe hymen hymenæe uenito.
 En propera ad lusus ó Hymenæe tuos.
 Libat apis tenerum rorem, fluit Atticus ille
 Inde liquor, dulci cerea mella fauo.

DE AMORE CONIUGALI.

Libat Hymen tenerum florem, inde & Acidalus ille
 It liquor, in tepido munera grata toro.
 En te septenæ felix Hymenæe puellæ
 Inuitant, cupido munera ad ista sinu.
 En tibi Acidalium spondent ad munera florem
 Ipse leges, ipsi diffluet ille liquor.
 Illa uides, ut blanda oculis, utq; innuit ore,
 Flameolum ut gestit læta uidere tuum?
 Illa uides quos docta modos? quæ carmina cantet?
 Offerat ut flores in tua dona suos?
 Hæc tibi purpureum stringit lasciuia labellum,
 Atq; ait, hunc rorem libo Hymenæe tibi.
 Hæc choreis te te in medijs suspirat, & ægro
 Ventilat ipsa tuas corde Hymenæe faces.
 Hæc tibi lacteolas, atq; hæc, atq; illa papillas
 Nudat, & has inquit nudo Hymenæe tibi.
 Has & delicias, hæc oscula prima, nouosq;
 Amplexus seruo, gaudia & illa tibi.
 Fauste ueni, formose ueni, tibi nupta parata est,
 Quæq; sinu Veneres spiret, & ore Charin.
 Ore Charin, Veneresq; sinu, ast ubi eburnea lectum
 Intrauit, spiret tum tibi ueris honor.
 Stillet & ambrosiæ decus immortale, tibiq;
 Et Charitum & Veneris dona beata fluant.
 Euge ueni, bone diue ueni, bone sancte uenito.
 Euge, uenit sanctus, diuus & ipse uenit.
 Nunc age culta quidem diuosis obuia mater,
 Et sanctum amplexu suscipe blanda tuo.
 Sparge rosam, da ferta deo, dic & bona uerba,
 Oreq; cum fausto carmina fausta cane.

Tu quoq; felix iam nacta Aurelia tedas,
 Ad primos postes compta sororis ades.
 Hic Genium accipies, Genio sua munera fundes,
 Quæq; Cypros mittit, quæq; Sabæus ager.
 Casta quoq; ad thalamos dux ipsa hymenæon amatos
 Duc castum, casto qua cubat ore soror.
 Flameolum ut Genio nitet? atq; ut cocina uestis,
 Ut decet in molli soculus ipse pede?
 Quam gemma in digitis? ut sertum in fronte uirescit?
 Ridet ut ipsa domus? tecta ineunte deo.
 Plaudamus Genio sociæ, Geniumq; salutet
 Cuncta domus, Genio plaudat & omnis ager.
 Dicite io, domus omnis io, ager omnis, & aer
 Dicat io, resonet longe Hymenæus io.
 Faustus Hymen, formosus hymen, felix hymenæus.
 Læta canant, felix & sine lite torus.
 Felici cum prole genus, carumq; nepotem
 Reddat auo, reddat pignora cara patri.
 Eugeniâ, & faciles ducat cum coniuge tedas,
 Quiq; amor est iuuenum, sit quoq; & ipse senum.
 Nunc age felix cultor non se gnis agelli,
 Cui sonat apposito fistula blanda sono,
 Dic aliquid Geniale deo, dic & bona nuptæ.
 Nupta sono gaudet, carmine gaudet Hymen.
 Ipse die solem ad rapidum cum torreo aestu, Agricola
 Vxor adest, gelidas & mihi portat aquas.
 Mox densas simul ad salices secedit uterq;
 Mecum amor, at lateri coniugis hæret Hymen.
 Hic nos iungit amor. lusus Hymenæus amori
 Monstrat, & ad partes hic uenit, hicq; suas.

DE AMORE CONIUGALI.

Nocte quidem tenuē ad lumen dum uellera pectō,
Torpet, & hyberno frigore fessa manus.
Hanc uxor refouetq; sinu, reficitq; papillis.
Somnus adest, lateri coniugis hæret Hymen.
Hic nos iungit Hymen, lassos mox repit in artus
Somnus, inuit placidus pectora anhela sopor.
Muneris hoc Hymenæe tui est, age fistula blandum
Dic aliquid, quod rus, quodq; Hymenæus amet.
Educat teneros foetus, fouet anxia nidum
Mitis auis, fesso comparat ore abum.
Ast illi, ut tenues plumæ increuere, relinquunt
Et nidum, & matris dulcia rostra suæ.
Ipsa suo natam in gremio fouet anxia mater,
Educatq; sinu, sedulaq; usq; tolit.
Ast illa, ut uiditq; uirum, sensuq; Hymenæum,
Linqvit læta domum, matris & ora suæ.
Munus & hoc Hymenæe tuum est, tibi luce puella
Comitur, & formæ sedula querit opem.
Nocte autem parat illecebras, parat oscula, dulcemq;
Amplexum, & lusus, deliciasq; parat.
Ut tener aprico crescens Hyacinthus in horto
Ipse manu colitur, ipse rigatur aqua.
Illum auræ, tepidiq; fouent sub sole calores,
Guttaq; nocturno quæ uaga rore cadit.
At postquam culto nituit spectatus agello,
Ipse tener domini carpitur ungue sui.
Sic tenera in molli crescit quæ nata cubili
Ipsa sinu matris, ipsa fouetur ope.
Hanc & munditiæ thalami, comptusq; decentes,
Hanc inuat artificia purpura texta manus.

Sed postquam incaluitq; toro, cupitq; Hymenæos,
 Hanc uir ab iniecta uendicat ipse manu.
 Asserit & sibi iure suam, atq; Hymenæon ad aram
 Clamat, ius munus hoc Hymenæe tuum est.
 Munus & hoc Hymenæe tuum est, age candida carmē
 Nunc itera, atq; sales Antiniana tuos.
 Te domini, te cura & agri, studiumq; puellæ,
 Te moueant thalamum iura, & amicus Hymen.
 Ne scæui generose, tua est sine lite puella. ANTINI.
 Illa tibi placido est tota fouenda sinu.
 Ne'ue nega formosa uiro quod dulce rogarit.
 Ipse quidem dulci dulcia mente petet.
 Sit pax, sed sine lite tamen sint murmura, uterq;
 Pacem amet, & pacis murmura uterq; sonet.
 Ne pugna mihi care, nihil pugnare necesse est.
 Concedet blandis uicta puella iocis.
 Ne'ue uiro mihi cara tuo uestita repugna.
 Vestis obest rixæ, rixa terenda ioco est.
 Ludite. sed medio in lusu pax scæuiat, ut pax
 Rixa sit, ut rixæ pax eat ipsa comes.
 Iam ludunt. geminata sonant iam murmura, postes
 Claudite, adesto tuis sancte Hymenæe focis.
 Vos nuptæ quibus est coniux suus ite, parate
 Gaudia uestra uiris, & sua dona toris.
 Vos quoq; uirgineus chorus, innuptæq; puellæ
 Omnia felici dicite fausta die.
 Atq; animo optatas iam iam præsumite tedas.
 Nanq; sua & uobis gaudia seruat hymen.

FINIS.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, arranged in approximately 25 lines. The text is significantly faded and difficult to decipher.